

BOSSEN OPEN MONUMENTEN VAN DAGEN VOOR NOG VELE EEUWEN

Een Zapatistisch credo, een essay over Tolkien en het laatste stukje uit een roman uit 1978 van Paul de Wispelaere, lid van het beschermcomité van het Lappersfortbos en de Chartreusenatuur, www.ggf.be

"Aanschouw dit schiereiland tussen de twee vaarten. Wie het betreedt komt over een brug. Er wordt met machines in gegraven en gewroet, er wordt aan getrokken en gerukt, er wordt gebeukt en gescheurd, het wordt volgespoten met gif, de boomgaarden worden ontworteld, het wordt ontmanteld, geslecht en gevlakt tot een harde vloer waar de wind over raast, de vogels verdwijnen met de hagen en de beschuttende houtwallen, de waterdieren sterven in de stank van de sloten, de nieuwe mens houdt er huis. Met de Amerikaanse helmen van de vooruitgang op de verdoofde schedel slaat hij toe met gillende tuigen in de hand, klimt hij in de daverende kabines van de gevaarten, spant hij fluitend de netten van hoogspanningskabels over zijn eigen hoofd. De nieuwe mens, met zijn mechanische grijpers en schoppen, zijn pneumatische hamers. Zoals van oudsher voert hij slaafs als een soldaat uit wat hem wordt opgelegd, hij doodt en vermindert op bevel, hij grabbelt de zilverlingen zonder de hand te zien waarin ze hem worden toegestoken, wat mooi is grijpt hij aan om het te vernietigen, wat rustig is verpest hij met zijn oorverdovende lawaai. Tot elke verwoesting bereid zit hij op zondagochtend nog steeds onder de preekstoel, dommelt hij nu 's avonds in voor de tv. Hij is er veel op vooruitgegaan, er is geen vergelijking bij vroeger, zegt men. Afgejakkerd en uitgebuit is hij nog steeds niet in staat om te denken, zegt men. Aanschouw dit land en vergeet niet hoe mooi het is geweest. Alle beelden van de schoonheid zitten boordevol wanhoop. Ik sta hier, denk ik, wil nog wel vooruit, maar ook terug. Vooruit naar waar ? Terug naar waar ?

Rugwaarts naar de toekomst, met het gezicht op de verloren dagen gericht. Temidden van herinnering en verlangen, maar in beide door twijfel overmand, leun ik roerloos tegen de reling van de brug. Achter mij, voor mij en onder mij ligt het zwarte dode water. Op een beeld in mij rijd ik weg door een dreef in een open voertuig dat rilt en ratelt over de stenen, aan de schuinlopende nek van het glanzende paard, achter het geheven op en neerrukkende hoofd, ontspringen de vleugels. Mijn haren wapperen in de strakke wind. Maar de rit wordt beëindigd waar hij begonnen is. Links en rechts van mij de kale, effen betonweg vol plekken oeroude gedroogde koeiedrek. Ik stap op de fiets en rij door de vlakke langzaam naar het huis toe, dat daar als een eiland in de omringende beschutting van de laatste bomen ligt."

(Paul de Wispelaere, Tussen tuin en wereld)

"We zoeken geen absolute waarheid, maar een waarheid met vele waarheden erin. We willen een wereld met vele werelden erin. We bouwen een beweging van één nee en vele ja's. Het is vandaag niet nodig om de wereld te veroveren, het is voldoende om haar nieuw te maken. We willen geen macht maar autonome ruimtes waar "democratie, vrijheid en rechtvaardigheid" kunnen bloeien. Ons doel is niet om zelf de macht te grijpen, maar om principieel de centralisatie van macht te bestrijden. We willen een revolutie die revolutie mogelijk maakt. Niet een droom van een revolutie, maar een dromende revolutie. Een droom die de slaap wegneemt. De enige droom die wakend wordt gedroomd. De geschiedenis die wordt gebaard en

grootgebracht van onderaf."

(Subcommandante Marcos)

Tolkien was er van overtuigd dat 'geslaagde' fantastische verhalen op kritische wijze naar de werkelijkheid verwijzen. Geïnspireerd door de theoretische opvattingen van de romantische dichter Samuel Taylor Coleridge, beschouwde Tolkien de literatuur als een middel om de werkelijkheid onder een ander licht te plaatsen. De literatuur creëert als het ware 'andere werelden' die de reële wereld anders belichten. De fantastische literatuur kan de rijke betekenis van alledaagse dingen vanonder de sluier der vertrouwdheid halen. Voor Tolkien bood de fantastische literatuur niet enkel een vluchtweg om aan de afgrijselijke kanten van de kapitalistische industriële moderne samenleving te ontsnappen, maar ze bood hem ook de kans om er zich tegen te verzetten. Fantastische literatuur had voor Tolkien meer met de ontsnapping van een gevangene te maken dan met de vlucht van een deserteur en had het vermogen om tegen het opkomend possessieve individualisme in, de waarde van vriendschap, solidariteit en gemeenschap te herstellen. Tolkien zag de fantastische literatuur als een middel bij uitstek om zijn romantisch verzet tegen een seculier en materialistisch geworden samenleving te verwoorden. De op individualisme gefundeerde democratische samenleving heeft voor hem het gevoel van 'behoren' tot de familie, tot de gemeenschap en tot de natuur vernietigd. De betovering van de wereld herstellen, dat was het doel van Tolkiens fictieve en fantastische verhalen. Aan de moderne samenleving de spiritualiteit terugbezorgen die ze verloren was onder de plethamer van het industrialisme, het materialisme en het utilisme.

(uit : J.R.R. Tolkien, enkele bedenkingen omtrent fantastische literatuur als romantisch protest door moraalfilosoof Paul Ginemo Universiteit Gent in Oikos 1, herfst 1996)

Nieuwe bosgedichten wekelijks on line op www.ggf.be

Ondertussen zoeken we dialoog tussen bos en stad via luisterende oor Brugse ombudsman

<http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=22084> het is een vervolg van de eerste <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=13039> klacht voor onbehoorlijk bestuur

& burgerschap <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=411> van 2005.

Suggesties voor betere, transparantere dialoog tussen bestuur & burgers welkom !
graag een neen-reply als we de boom N kunnen